

ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ СТАТЕЙ збірника “Геодезія, картографія і аерофотознімання”

До публікації в журналі приймають статті українською, російською або англійською мовами проблемного, узагальнювального, методичного скерування, оригінальні наукові, практичні дослідження, які раніше не друкувались.

Наукова публікація у фаховому збірнику “Геодезія, картографія і аерофотознімання” повинна враховувати вимоги міжнародних наукометричних баз даних (SciVerse Scopus, Web of Science та ін.) до наукових статей.

Виклад основного матеріалу статті повинен мати такі елементи:

- вступ (постановка проблеми, аналіз останніх досліджень...);
- мету;
- методику;
- результати;
- наукову новизну та практичну значущість;
- висновки.

Структура статті (сторінки – не нумерувати!):

- **індекс УДК** (у верхньому лівому кутку сторінки);
- **повний список (спів)авторів (ініціали та прізвища, порядковий номер у списку та додатково для співавтора для листування – зірочка (верхнім індексом))** – у другому і т. д. рядках;

– **відомості про (спів)авторів:** посилання (верхній індекс – арабська цифра та додатково зірочка для автора-кореспондента) [якщо авторів два або більше], організація місця роботи та/або відомство, повна поштова адреса (корпус, будинок, вулиця, назва населеного пункту, країна), для (спів)автора для листування – додатково номери телефонів, факсу, електронна пошта (обов'язково!). Кожна наступна адреса та дані для листування починаються з нового рядка.

- **назва статті;**
- **анотація** (одним абзацем, обсягом від 250 слів, не перевищуючи розміру сторінки) – має бути структурованою (за логікою опису результатів у статті) та має містити таких елементів з їхнім явним виділенням: **мета, методика, результати, наукова новизна, практична значущість;**
- **ключові слова** (5–12 окремих слів та/або у складі декількох словосполучень, відділених крапкою з комою)

– **основний текст** статті розміщується у дві колонки однакової ширини;

– **посилання на літературні джерела** (двоколонкова структура статті зберігається), джерела в основному тексті подаються у квадратних дужках [автор, рік] і відповідають спискам основних джерел, оформленим так: спочатку всі посилання кирилицею від А до Я, потім усі латиницею (A...Z), подані в алфавітному порядку. Бібліографічний запис використаної літератури слід оформлювати згідно зі стандартом «ДСТУ 7.1:2006. Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання», що чинний від 01.07.2007. Відповідно до вимог SCOPUS та Web of Science необхідно подавати повний перелік співавторів для кожного джерела посилання (на відміну від зазначеного ДСТУ). Першоджерела подають мовою оригіналу.

Вимоги до списку посилань:

- обсяг – не менше ніж **13** джерел;
- не менше ніж **три** джерела латиницею – посилання на іноземний журнал з високим індексом впливовості, тобто джерела, які внесені до міжнародних **наукометричних** баз даних;

- більша частина посилань (враховуючи оригінальні іноземні джерела) повинна бути не старша за 2000 р.;
- допускається не більше ніж 20 % самопосилань на кожного зі співавторів.

Перелік літературних джерел розташовується в алфавітному порядку та надається з підзаголовком СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ чи REFERENCES (якщо стаття іноземна). **Наявність бібліографічного списку в статті є обов'язковою!**

– **резюме однією колонкою: повний список (спів)авторів (ініціали та прізвища, порядковий номер у списку та додатково для співавтора для листування – зірочка (верхнім індексом)), відомості про (спів)авторів, назва статті, анотація, ключові слова. Блок англійською мовою та латиницею – виконує функцію незалежного від статті джерела інформації; його формат відповідає вимогам до оформлення статті: повний список (спів)авторів (транслітеровані ініціали та прізвища, порядковий номер у списку та додатково для співавтора (для листування) – зірочка (верхнім індексом)); відомості про (спів)авторів (транслітеровані назви організацій та вулиць); назва статті; анотація (одним абзацем, обсягом від 250 слів, не перевищуючи розміру сторінки) має бути структурованою (за логікою опису результатів у статті) та має містити такі елементи з їх явним виділенням: мета, методика, результати, наукова новизна, практична значущість; ключові слова (переклад на фахову англійську); ключові слова (5–12 окремих слів та/або у складі декількох словосполучень, відділених крапкою з комою, перед списком курсивом вказуємо *Keywords*;**

– **посилання на літературні джерела (REFERENCES) – літературні джерела українською і російською мовами транслітеруються літерами латиниці згідно з правилами транслітерації і в квадратних дужках додається переклад назви і видання публікації на англійську мову. Порядок джерел ідентичний СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.**

Рекомендовано користуватись системами автоматичної транслітерації.

На сайті <http://www.translit.ru/> можна безкоштовно скористатись програмою транслітерації російського тексту в латиницю, використовуючи необхідну систему транслітерації.

На сайті http://shub123.ucoz.ru/Sistema_transliterazii.html можна безкоштовно скористатись програмою транслітерації російського тексту в латиницю з погляду Правил транслітерації Держдепартаменту США.

На сайті <http://translit.kh.ua/#passport> можна погляду зору Постанови Кабінету Міністрів України від 27 січня 2010 р. № 55.

СТАТТІ ІНОЗЕМНИХ АВТОРІВ ПРИЙМАЮТЬ ТІЛЬКИ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ!